

[Indenrigsministeren.]

Lovforslag herom. Det kan dog allerede nu bemærkes, at der ikke er Tale om at tillægge de tidligere Ejere en Fortrinsret til at faa deres Ejendomme tilbage, idet Lovgivningen allerede for længst, nemlig ved midlertidig Lov Nr. 362 af 19. Juli 1943, har bestemt, at der tilkommer de paagældende tidligere Ejere en egentlig Ret til at købe deres Ejendomme tilbage, og det er derfor, i det Omfang denne Tilbagekøbsret gøres gældende, næppe ønskeligt at drive en egentlig Udstykningspolitik, som kunde forhindre Folk, der var blevet fordrevet fra deres tidligere Ejendomme af Tyskerne, i at købe deres gamle Ejendomme tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var under sine socialpolitiske Betragtninger inde paa Sundhedsplejeordningen og spurgte, om Regeringen vilde gennemføre obligatorisk Sundhedspleje. Jeg vil deroverfor sige, at det Spørgsmaal faktisk ikke foreligger i Dag. Vi er ikke i Stand til at skaffe de nødvendige Plejersker til den frivillige Ordning, og hvorfor skulde vi saa egentlig gøre Forsøg paa at gennemføre en tvungen? Det, vi da i Stedet for vil gøre, er at prøve at forøge Antallet af de uddannede Plejersker ved at forøge, helst fordoble, Skolens Kapacitet, og derefter tror jeg, at man nok skal kunne komme Vejen frem ved at gaa ad Frivillighedens Vej. Den af det ærede Medlem saa stærkt udtalte Tvivl om Forbindelsen mellem Ord og Handling i Venstres, specielt i Venstrekommunernes Socialpolitik, har jo nemlig ingen Bund i Virkeligheden. Jeg tillader mig i denne Forbindelse at henvise det ærede Medlem til at se paa Udviklingen af Sygehusbyggeriet og dermed af Hospitalsvæsenet her i Landet, saadan som det er foregaaet i Aarene fra 1925 til 1941. Det var i de Amter, hvor Venstre var stærkest, ja, nærmest eneraadende, at Amtsraadene først tog fat paa Sygehusbyggeriet, paa Hospitalsvæsenets Modernisering. Det var saadanne Steder som i Ringkøbing, Viborg og Hjørring Amter, og jeg gør opmærksom paa, at disse Udvidelser fandt Sted paa et Tidspunkt, hvor Landbruget, der gennem Amtsskatterne kom til at bære en væsentlig Del af disse Udgifter, havde meget smaa, for ikke at sige slet ingen Indtægter.

Øg ser man paa, hvad der i den nævnte Aarrække er ofret pr. Indbygger paa Sygehusvæsenet, maa det ogsaa siges, at da kommer Venstreamterne, om man maa kalde dem saaledes, ogsaa fuldt paa Højde med, hvad der ofres i andre Amter. Det er store Beløb, der er Tale om, saa store, at man i og for sig godt kan forstaa de Bemærk-

ninger, det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har gjort om Sygehusudgifterne. Disse Udgifter løfter Amternes Budgetter op mod Skyerne. Jeg er helt klar over de Vanskeligheder, det medfører, og som det navnlig vil faa i Tider, hvor Landbrugets Bæreevne er mindre, end den er nu. Derfor har jeg ogsaa overvejet, hvad der skal gøres, og har nu bedt det under Indenrigsministeriet nedsatte Sygehusudvalg — som det ærede Medlem for øvrigt er Medlem af — om at se paa Sagen og eventuelt fremkomme med Forslag til en Løsning. Naar dette Forslag fremkommer, vil Regeringen overveje, om det eller et andet skal forelægges Rigsdagen, men jeg haaber at kunne finde frem til en Ordning, der kan hjælpe og hjælpe allerede nu fra næste Skatteaars Begyndelse. At gaa ind i Overvejelser med det Formaal, som jeg forstaaer har strejft de ærede Medlems Tanke, at Staten skulde overtage hele Hospitalsvæsenet, saa Befolkningen kunde faa baade Syge- og Hospitalshjælp gratis, vil jeg finde urimeligt, idet jeg anser en saadan Ordning for forkert set ud fra alle Synspunkter.

Det ærede Medlem Hr. Norlev har spurgt mig, hvordan det gaar med den Kommission, der er nedsat for at behandle Spørgsmaalet om Efterbehandling af tuberkuløse Patienter. Jeg kan oplyse, at den nævnte Kommission, saa vidt jeg har kunnet se, har arbejdet flittigt. Den har paa et tidligt Tidspunkt nedsat et Arbejdsudvalg, som har holdt en lang Række Møder; dette Arbejdsudvalgs Arbejde er vistnok nu afsluttet, og der er afgivet Forslag til Betænkning til Hovedudvalget, som saa vil drøfte den nu i Begyndelsen af det nye Aar. Hvornaar saa den endelige Betænkning kommer til at foreligge, ved jeg naturligvis ikke, men længe kan det vel næppe vare. Og selv om der skulde gaa lidt Tid, er der næppe gaaet saa meget i Stykker derved, idet det, man vil foreslaa, væsentligst vil gaa ud paa Opførelse af Oplæringshjem, af Omskolingsanstalter og Plejehjem, men dertil har man ikke de nødvendige Lokaler; der skal gennemføres et omfattende Byggeri, og da man her støder paa Materiale-mangelen, kan det næppe siges, at Sagen haster saa forfærdeligt i Øjeblikket.

Det ærede Medlem Hr. Mogens Fog har rejst Spørgsmaalet om saakaldte Værnemageres Deltagelse i statsstøttet Byggeri. Jeg skal i den Anledning sige, at det ikke er Ministeriet bekendt, at nogen Værnemager deltager i statsstøttet Byggeri, ja, at man maa være af den Opfattelse, at det ikke finder Sted, og at man ikke i Indenrigs-